

[Pia Gjellerup]

Jeg kunne da fristes til at spørge hr. Aagaard, om han er tilfreds med det svar, han har fået fra skatteministeren om 100.000 fejl og grunden til dem. Vi er i hvert fald ikke blevet klogere i dag.

Glistrup (FP):

Det er meget let at yde en barmhjertig-samaritaner-bistand til skatteministeren, når han står hændervidende i sin fortvivlede magtesløshed og spørger, hvad han dog skal gøre med det udsnit af fejlene på de 100.000, vi nu har talt om, og hvad der sker med dem. Vi ved jo alle sammen, at i de resterende 300.000 opgørelser er der formentlig også en bunke fejl. Så der er nok en 200.000-300.000 fejl alt i alt. Om det så bliver opdaget eller ej, er der ingen der ved.

Men det er så uhyre enkelt efter skatteministerens eget forslag. Som tingene har udviklet sig i skatteministerens forslag, har vi i virkeligheden to vidt forskellige afgifter: en afgift for 1987 med et sæt regler og en afgift for 1988 med følgende år med et sæt regler.

Det, vi diskuterer om de 250.000 eller 325.000 fejl, hvor mange der nu er tale om, er noget, der kun vedrører 1987. Efter skatteministerens egne oplysninger vil 1987 give statskassen det formidable provenu på 10 mio. kr. Det er jo helt oplagt, at administrationsomkostningerne er meget større. Så når nu finansministeren efterlyser en eller anden budgetforbedring for finansloven, er det da meget lettere at sige: Vi annullerer helt denne besynderlige torsoskat for 1987, og så får vi flere penge i statskassen, for at opkræve de 10 mio. kr. vil ganske givet kræve 12-16-18-32 mio. kr., eller hvor meget der nu vil blive tale om. Derfor taler alt for, at på det punkt, vi nu er kommet til i udviklingen, må vi sige: Nu snører vi 1987 af, så meget mere som de regler, der gælder for 1988 og fremover, anvendt for 1987 giver provenuet nul. Så derfor er de ting meget lette.

Blandt de mange saglige fejl, der i øvrigt gennemsyrede skatteministerens lange indlæg, kan man vel i den begrænsede taletid, man har som ordfører i anden omgang, kun nå at tage en enkelt ved vingebelet.

Ministeren siger: Ih, hvor er det dog administrativt besparende, det, han nu laver. Jamen ærlig talt, jeg tror nok, ministerens forgænger havde mere ret, da han i 1986 sagde: Ih, hvor er det administrativt nødvendigt, at vi tager også de lån med, der er fra før 7. oktober 1986, for

det er simpelt hen ikke til at adskille, hvad der er gamle lån, og hvad der er nye lån. Det er jo sandheden.

Med det, man har lavet, har man gjort det administrativt mere besværligt. Man har indført en ny procedure, som er bureaukratismens bureaukrati. Der bliver alverdens snurrepiberi med, at når man har en lånekonto - 160577 for nu at tage mit eget checknummer, som jeg skal hen og lave et omlægningslån til - skal det nu i stedet for hedde et eller andet andet 160578, eller hvad nummer man får. Alle de besværligheder, der er med, hvad der omlægges, hvordan aftalen har været og kassekreditter har svinget, det er bureaukrati af den anden verden.

Administrativt er det nye forslag meget, meget sværere og meget, meget vanskeligere end det oprindelige i oktober 1986. Det er et administrativt tilbageskridt, ministeren foreslår.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg vil gerne afkræfte hr. Glistrups påstand om, at der skulle være tale om et administrativt tilbageskridt.

Jeg vil ikke på nogen måde hævde, at administrationen af renteaftagten er nogen let sag. Jeg vil heller ikke på nogen måde hævde, at det er problemfrit nu i loven at indføre en række undtagelser, der bygger på nogle dispensationsbestemmelser. Det vil jeg ikke hævde.

Men det er en klar administrativ lettelse, at loven nu kun skal gælde nye lån, fordi en række af de administrative problemer og de forståelsesmæssige problemer, ikke mindst for skatteyderne, har været knyttet til, at regelsættet har omhandlet de gamle lån.

Det er ulige nemmere at tilrettelægge indberetningsordninger og andre forhold vedrørende administration, når ordningen kun skal gælde for lån, der optages fremover.

Dertil kommer, som jeg var inde på i mit svar før, at selve opgørelsen af renteaftagten bliver væsentlig lettere herefter, end den har været hidtil, og en stor del af de fejl, vi har konstateret på opgørelserne i år, har netop været knyttet til usikkerhed hos skatteyderne med hensyn til, hvad der var afgiftsfrit, hvad der var afgiftspligtigt.

Lad mig sige til fru Pia Gjellerup, at jeg forstår mindre og mindre af det, og der var også en hel del ligefrem urigtige oplysninger i det, som fru Pia Gjellerup sagde.